

INICIATĪVA “LATVIJAS SKOLAS SOMA”

Sagaidījuši krāsaino rudeni, Aizputes novada Neklātienes vidusskolas Grobiņas un Nīcas konsultāciju punktu 14 izglītojamie iniciatīvas “Latvijas skolas soma” ietvarā devās ekskursijā. Maršrutā Liepāja – Aizpute – Kuldīga – Rumba – Zirņi – Liepāja viņiem bija iespēja izzināt vairākus latviešu tautas dzīves periodus Kurzemē no 13.gs. līdz 20.gs.

Apmeklējot Kuldīgas Dzīvo muzeju, kur video projekcijas, kustīgi tēli, skaņas efekti un senatnes aura palīdzēja jauniešiem iejusties 13. gadsimtā, viņi bagātināja savas zināšanas par Livonijas izveidi, tās politisko un sociālo uzbūvi, par Livonijas pilsētām un Livonijas valstiņu zemnieku dzīvi.

1242.gadā Livonijas ordenis sāka celt pie Ventas mūra pili un nosauca to par Goldingen, vēlāk par Kuldīgu, bet 1378. gadā miestniņš, kas izveidojās pie pils, ieguva pilsētas tiesības. Kopš 1368.gada Kuldīgas pilsēta aktīvi darbojās Hanzas savienībā. Hercoga Jēkaba valdīšanas laikā tā piedzīvoja uzplaukumu, kad izveidojās liela tirdzniecības flote, uzbūvēja vairāk nekā 100 kuģu, un arī mēs ar vienu devāmies uz Tobago. Šeit, muzejā, neierastā vidē piedzīvotais un dzirdētais vēstures stundās nāks atmiņā, jaunieši varēs aktīvāk iesaistīties stundas darbā un, protams, arī veiksmīgāk nokārtot ieskaiti par šo periodu.

Kuldīgas vēsturiskais centrs ap Alekšupīti ir unikāls, vienīgais Baltijā saglabājies tāda veida 17.- 18.gs. mazpilsētas apbūves ansamblis. Alekšupītes ūdenskritums ir viens no augstākajiem Latvijā – 4,15m. Bet Ventas rumba netālu – Eiropas platākais ūdenskritums – 240 m. Senais ķieģeļu tilts pār Ventu ir viens no garākajiem ķieģeļu tiltiem Eiropā – 167m. Tādas, lūk, vērtības varam skatīt tepat Kurzemē.

Ceļš aizved tālāk uz Riežupes smilšu alām, kas ir apm.2 km garas, bet apskatei ir 460m. Šī ir garākā alu sistēma Latvijā, roku darbs. Kopš 18. gs. trīs paaudzes dienu no dienas raka augstvērtīgās smiltis, veda uz Rīgu, kur tās izmantoja stikla ražošanā, un tā nodrošināja sev iztiku.

Aizputes novadpētniecības muzejā 7 ekspozīcijas sniedz ieskatu Aizputes pils un apkārtnes vēsturē, kā arī saimnieciski ekonomiskajā un kultūras dzīvē. Jauniešiem visinteresantākā likās ekspozīcija “Lauku sēta”, kas vēsta par saimniecisko dzīvi, sadzīves priekšmetiem, rokdarbu veidiem, darba rīkiem. Kaut arī skatījām šo lauku sētu Aizputes novadā, ļoti līdzīga attiecīgajā laika periodā tā bija arī citviet Latvijā.

Nopietnas pārdomas jauniešos rosināja muzejpedagoģes stāstījums par latviešu tautas skarbākajiem gadiem, kad 1940. un 1949. gadā nevainīgus cilvēkus lopu vagonos izveda uz Sibīriju. Izvietotie priekšmeti, fotogrāfijas, vēstuļu fragmenti ir tā laika liecinieki, kas palīdz izprast, izdzīvot drūmās vēstures lappuses. Tad, kad jaunieši par to runās vēstures stundās, kad būs pavasarī jākārtos vidusskolas beigšanas eksāmens vēsturē, viņi noteikti redzēto atcerēsies. Arī literatūrā, runājot par Otrā pasaules kara laika literatūru, par trimdas literatūru, dzirdētais un redzētais noderēs

Ekskursija noteikti stiprināja jauniešu nacionālo identitāti, pilsoniskuma apziņu un, protams, paaugstināja izglītības kvalitāti.

03.10.2018.

11.n klases audzinātāja Dz.Bērziņa